

Universitätsbibliothek Paderborn

**Summula clarissimi iurisco[n]sultissimi q[ue] viri
Raymundi**

Raimundus <de Pennaforti>

Colonia, 4.III. 1502

VD16 R 168

Mulieribus [et] latronibus penitentibus dabitur

urn:nbn:de:hbz:466:1-31223

Summula RAYMUNDI

ad salutē vel ad damnationē. et videtur q̄ recepit ad damnationem. quia recepit corpus christi in peccatis originalib⁹ cum nō fuit baptizatus. Ad hoc respondeatur q̄ ipse recepit sibi ad salutem. Tūc ad rōnem quādo arguitur. ipse recepit in peccatis originalib⁹ ergo ad damnatōem. Ibi respōdetur q̄ nō recepit in peccatis originalib⁹ sed illa peccata fuerunt delecta cum talis puer credidit et formosum puerum vidi sub specie panis latiare. Et illud legi in miraculis. q̄ quondam erat filius vnius iudei ad huc puer. q̄ cum alijs pueris christianis tempore cōmunicatiōnis ad altera accessit et ei sub specie panis apparuit puer formosus et hūc recepit. qđ reuelatū erat patri suo Pater aut audiens illud miraculū interrogauit et filio vtrū hoc fuisse factū. qui r̄ndit q̄ sic. videlicet q̄ ipse se dixit comedisse puerū cū christianis. pater aut hoc a filio audies grāde irascebatur. ita q̄ hūc puer ad fornacem calidā posuit. ubi ille puer illesus permanens donec turba p̄ bytero p̄ veniebat. tūc ille puer de fornace descedebat. Pater vero audies hoc misit se baptizari. et ad fidē catholiciā uestitus erat. ergo se quis manifeste q̄ ille puer recepit corpus xp̄i ad salutē eternā. ¶ Quartus casus. an mulierib⁹ corpus christi sit plendū. et probatur q̄ non. quia glori osa virgo Maria q̄ fuit denudata ab omī criminē. et multe aliae sunt q̄b tamē xp̄s in cena corporis suū nō p̄buit. et cū p̄ceptū superiorū sit tenendū magis q̄s inferiorū. et xp̄s non dedit puellis nec mulierib⁹ suū corpus. q̄ minus sacerdos q̄ est minister d̄ dare corpus christi mulierib⁹. Ad hoc r̄ndetur q̄ christus nō dedit matri sue nec alijs mulierib⁹ in cena corpus suū. sed solū discipulis. ad designandū q̄ ipse mulieres nō darent p̄secrāre corpus dominicū. q̄ ipse xp̄s ibi instituit sacramentū eucharistie dans exemplū suis discipulis q̄ hoc ficeret in suā p̄memoratiōem. ergo solis discipulis dedit autoritatē p̄secrādi. q̄ne noluit matrē suā interesse ad designandū q̄ ipse mulieres nō hānt autoritatē p̄secrādi. sed solū viri. Illo tñ nō obstatē ipsis mulierib⁹ et puellis corpus xp̄i est dandum. sed ab ipis nō est plendū. ¶ Quintus casus. ponat in casu q̄ aliquis latro venerit ad ecclēsiā tpe cōmunicatiōis et trāsciret ad altare. vñ aliqua alia persona suspecta tunc dubitaf. vtq̄ sacerdos detet sibi dare corpus christi. Ad hoc respondeat q̄ persona suspecte sunt duplices. nā aliquesq; incerte suscipiōnis. et istis nō denegetur corpus christi si ad altare venerint. Sed aliae sunt plone de qbus habet certa suspicio. et talibus detet denegari corpus christi. et sic est de latrone. ¶ Sextus casus. ponatur in casu q̄ sit alius homo malus de q̄ nobis latet vtq̄ eēt p̄fessus vel nō. et recipere et corpus christi ad altare transiens. et postq̄ corpus christi deglutiaret caderet ad terram et vomeret ita q̄ ibi appareret alius sp̄es sacra. tunc q̄ritur qd̄ sit faciendū. R̄ndet q̄ si ibi senti fore sp̄es sacramēti tūc ponat ad locū sanctuariouꝝ et terra radet ut p̄bus est determinatū. et nō est curandū si cruetasset. q̄uis tñ ipsi rustici prohibet q̄ nullus hō p̄mo die cōicatois d̄ cruetare sive sanguinē emittere neq; spuere sup terrā. ¶ Septimus casus. sacerdos bñdicens hostiā dices. hoc est enim corpus. dimittes meū et incipiēs errare cogitans quo ibi p̄t esse corpus xp̄i. tūc dubitaf an ipse in illo errore debeat vñterius pficere missam vel cessare a celebratiōe missae. R̄ndet q̄ ipse d̄ ad se vocare alii q̄ sibi hūc errore declareret. si at nō haberet alii p̄ byter. tūc errore d̄ deponere.